

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه الحاقه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾

(روز رستاخیز) روزی است که
به یقین واقع می شود.

مَا الْحَاقَّةُ ﴿۲﴾

چه روز واقع شدنی!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾

و تو چه می دانی آن روز واقع شدنی چیست؟!

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

قوم «ثمود» و «عاد» عذاب کوبنده الهی را انکار کردند (و نتیجه شومش را دیدند).

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

اما قوم «ثمود» با عذابی سرکش هلاک شدند.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

و قوم «عاد» با تندبادی طغیانگر و سرد
و پرصدا به هلاکت رسیدند،

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرَعى كَانَهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾

(خداوند) این تند باد (بنیان کن) را هفت شب و هشت روز پی در پی بر آنها مسلط ساخت، و (اگر آن جا بودی) می دیدی که آن قوم مانند تنه های پوسیده نخل در میان این تندباد روی زمین افتاده اند.

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

آیا کسی از آنها را باقی می بیند؟!

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ
وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند و اهل شهرهای زیرو رو شده [= قوم لوط] مرتکب گناهان بزرگ شدند،

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ
أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾

از این رو با فرستاده پروردگارشان مخالفت کردند؛ و خداوند آنها را به عذاب
شدیدی گرفتار ساخت.

إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

و هنگامی که آب طغیان کرد، شما
را سوار بر کشتی کردیم،

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أذُنٌ وَّاعِيَةٌ ﴿١٢﴾

تا آن را وسیله تذکری برای شما قرار دهیم و گوشهای شنو آن را دریابد (و درک کند).

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

به محض این که نخستین بار
در «صور» دمیده شود،

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا
دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

و زمین و کوهها از جا برداشته شوند و یکباره در هم کوبیده و متلاشی گردند،

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

در آن روز واقعه (عظیم قیامت) روی می دهد،

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمٍ ذِي وَهْيَةٍ ﴿١٦﴾

و آسمان از هم می شکافت و آنگاه سست
می گردد (و فرو می ریزد).

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾

فرشتگان در اطراف آسمان قرار می گیرند (و برای انجام مأموریتها آماده می شوند) و آن روز عرش (قدرت) پروردگارت را هشت فرشته بر فراز همه آنها حمل می کنند.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

در آن روز همگی (به پیشگاه خدا) عرضه می شوید و چیزی از کارهای مخفی شما پنهان نمی ماند.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ
هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ أَكْتَابِيهِ ﴿١٩﴾

اما کسی که نامه اعمالش را به دست راستش دهند (از شدت شادی) فریاد می زند که:
(ای اهل محشر!) «نامه اعمال مرا بگیرید و بخوانید!

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةٍ ﴿٢٠﴾

من یقین داشتم که (قیامتی در کار است و)
به حساب اعمالم می رسم.»

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

او در یک زندگی کاملا رضایت بخش
قرار خواهد داشت،

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

در بهشتی عالی،

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

که میوه هایش در دسترس است.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ
فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

(و به آنان گفته می شود:) بخورید و بیاشامید گوارا باد بر شما، اینها در برابر اعمالی
است که در ایام گذشته انجام دادید!

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ
يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ ﴿٢٥﴾

اما کسی که نامه اعمالش را به دست چپش بدهند می گوید: «ای کاش هرگز نامه اعمالم را به من نمی دادند.»

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَّ ﴿٢٦﴾

و نمی دانستم حساب من چیست!

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

ای کاش مرگم فرامی رسید!

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةُ ﴿٢٨﴾

مال و ثروتم هرگز مرا بی نیاز نکرد،

هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾

قدرت من نیزاز دست رفت!

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

(فرمان می رسد:) او را بگیرید و دربند
و زنجیرش کنید!

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ ﴿٣١﴾

سپس او را در دوزخ بیفکنید!

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ
ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

بعد او رابه زنجیری که هفتاد
ذراع است ببندید;

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿۳۳﴾

چرا که او (با دیدن دلایل روشن) هرگز به
خداوند بزرگ ایمان نمی آورد،

وَلَا يَخُصُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

و هرگز بر اطعام مستمندان تشویق نمی نمود;

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

از این رو امروز هم در این جا
دوستی صمیمی ندارد،

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٢٦﴾

و نه طعامی، جز از چرک و خون.

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

طعامی که جز خطاکاران آن را نمی خورند.

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۸﴾

سوگند به آنچه می بینید،

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

و آنچه نمی بینید،

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

که این قرآن گفتار رسول بزرگواری است،

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلاً مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

و گفته شاعری نیست، اما کمتر
ایمان می آورید!

وَلَا يَقُولِ كَاهِنٍ قَلِيلاً مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

و نه گفته کاهنی، اما کمتر متذکر می شوید.

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

کلامی است که از سوی پروردگار
جهانیان نازل شده است.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

و اگر او سخنی دروغ بر ما می بست،

لَا أَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

ما او را با قدرت می گرفتیم،

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

سپس رگ قلبش را قطع می کردیم،

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾

و هیچ کس از شما نمی توانست از
(مجازات) او مانع شود.

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

و به یقین این قرآن، تذکری
برای پرهیزگاران است.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

و ما می دانیم که بعضی از شما (آن را) تکذیب می کنید.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

وآن مایه حسرت کافران است.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾

و آن یقین خالص است.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

حال که چنین است به نام پروردگار
بزرگت تسبیح گوی.

صدق الله العلي العظيم